
Constituția României - CAPITOLUL VI - Autoritatea judecătorească

Selectie

FORMĂ INIȚIALĂ	FORMĂ MODIFICATĂ	Motivele și/sau scopul reglementării
<p align="center">ARTICOLUL 27 Inviolabilitatea domiciliului</p> <p>(1) Domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul ori în reședința unei persoane fără învoirea acesteia.</p> <p>(2) De la prevederile alineatului (1) se poate deroga prin lege pentru următoarele situații: a) executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești; b) înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane; c) apărarea securității naționale sau a ordinii publice; d) prevenirea răspândirii unei epidemii.</p> <p>(3) Percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege.</p> <p>(4) Perchezițiile în timpul nopții sunt interzise, în afară de cazul infracțiunilor flagrante.</p>	<p>(3) Percheziția se dispune de instanța de judecată competentă și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege.</p>	<p>Disponerea percheziției de către instanța căreia i-ar reveni competența judecătii în fond constituie o garanție suplimentară a inviolabilității domiciliului.</p>
<p align="center">Cap VI - SECȚIUNEA 1 Instanțele judecătorești ARTICOLUL 124 Înfăptuirea justiției</p>	<p>(1) Justiția se înfăptuiește de către instanțele</p>	<p>Precizarea este necesară pentru a înlătura orice dubiu privitor la organele care înfăptuiesc justiția.</p>

(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.	judecătorești în numele legii.	
	(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii, cu respectarea prevederilor mai favorabile, naționale sau internaționale, care garantează respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.	Necesitatea respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului impune obligația aplicării legii celei mai favorabile, fie că aceasta este națională, fie că este internațională, în situația în care aceasta din urmă nu conține dispoziții contrare Constituției, fiind ratificată de România.
	(1) Justitia se infaptuieste in numele legii numai de catre instantele judecatoresti.In cazul in care legea recunoaste competenta de judecata si altor organe de jurisdicție, este obligatoriu ca legea sa prevada si accesul la justitie, ara a fi in sa nevoie sa se parcurga toate structurile judecatoresti sau sa se exercite toate caile de atac prevazute de lege.	De multe ori politicienii vorbesc de justitie avand in vedere doar procurorii, care nu infaptuiesc justitia.Aceasta se infaptuieste numai de catre puterea judecatoreasca,. Adica de instantele judecatoresti si deci trebuie aratat acest lucru.
(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.	(2) Justitia este unica, independenta, impartiala si egala pentru toti.	
(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.	(3) Judecătorii sunt independenți, imparțiali, responsabili și se supun numai legii.	Concomitent cu procesul de consolidare a statutului magistraților, trebuie întărită și responsabilitatea acestora, prin conferirea de valoare constituțională.
	(3) judecatorii sunt datori sa fie independenti si impartiali si sa se supuna numai legii.	
<p style="text-align: center;">ARTICOLUL 125 Statutul judecătorilor</p> <p>(1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile legii.</p>	(1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili și au calitatea de demnitari , în condițiile legii.	În prezent, sistemul judiciar reține calitatea de demnitar numai în favoarea anumitor magistrați, așa cum sunt ei definiți (judecători și procurori împreună) împrejurare ce conduce la ivirea de inechități nejustificate. Cu nimic nu este mai important un magistrat ales membru în CSM, ori care

		ocupă o funcție de conducere la Înalta Curte de Casație și Justiție sau Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, comparativ cu toți ceilalți judecători care desăvârșesc, înfăptuiesc, actul de justiție în adevăratul sens al cuvântului. Acest aspect conduce la ivirea unei discriminări în interiorul sistemului. De asemenea, calitatea de demnitar este atribuită tuturor celor care intră în componența celorlalte două puteri, legislativă și executivă, care au un rol semnificativ în cadrul acestora astfel că, excluderea majorității judecătorilor de la această recunoaștere, beneficiu, este o discriminare între puteri, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, o încălcare a echilibrului acestora.
(2) Propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.	(2) Propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea, suspendarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.	Actuala legislație prevede posibilitatea suspendării judecătorului atunci când a fost pusă în mișcare acțiunea penală împotriva sa, acest lucru ar trebui să se poată realiza de către CSM și nu automat. De asemenea ar trebui să existe posibilitatea suspendării la cerere a judecătorilor atunci când doresc să ocupe funcții care sunt incompatibile cu statutul de judecător.
	(2) Propunerea de numire în funcția de judecător , precum și promovarea, numirea în funcție de conducere , transferarea, detașarea, delegarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.	Toate componentele carierei judecătorilor trebuie să fie în competența Consiliului Superior al Magistraturii, pentru a elimina orice influențe ale factorului politic și a asigura independența acestora.
(3) Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.	(3) Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice de execuție sau de conducere din învățământul superior.	Completarea este necesară pentru a înlătura practicile neuniforme în această materie.

	(4) Statutul judecătorilor este garantat.	Garantarea prin Constituție a statutului judecătorilor este de natură să înlăture eventuale încercări ale legiuitorului ordinar de a modifica nejustificat elementele componente ale acestuia.
ARTICOLUL 126 Instanțele judecătorești		
(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.	.	
(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.	(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege organică	Legi organice sint actele legislative care reprezinta o dezvoltare a normelor constitutionale si pot interveni numai in domeniile expres prevazute de Constitutie sau in alte domenii deosebit de importante pentru care Parlamentul considera necesara adoptarea de legi organice. Având în vedere dese modificări de competență care au intervenit „peste noapte” și care au bulversat sistemul judiciar, latto sensu, apreciez că se impune modificarea Constituției în acest sens.(vezi OUG 34/2006,)
(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.	(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii, a ordonanțelor de guvern, a OUG de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.	Procesele se desfășoară de cele mai multe ori în baza unor OG și OUG...din nefericire
	(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii, potrivit competenței sale.	Instanța supremă trebuie să se ocupe și de asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii la nivel intern, nu numai prin raportare la celelalte instanțe judecătorești.

(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.	(4) Organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești, precum și statutul judecătorilor sunt reglementate prin lege organică.	Este necesară reglementarea unitară a organizării și funcționării instanțelor judecătorești, precum și a statutului judecătorilor printr-un act normativ cu caracter de lege organică (Codul organizării judiciare).
	(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică, în acord cu toate celelalte instanțe.	Principiile pe baza cărora funcționează toate instanțele din România, urmează a fi reținute ca fiind valabile și pentru instanța supremă, inclusiv garantarea respectării repartizării aleatorii a tuturor cauzelor care intră în competența sa de soluționare. Astfel, completele de cinci judecători urmează să își desfășoare activitatea pe baza acestui principiu, care va da o mai mare încredere cetățenilor în corectitudinea actului de justiție.
(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.	(5) Se interzice înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite	Participarea la solutionarea anumitor cauze a persoanelor care nu sunt magistrați încalcă principiul independenței și garanțiile pe care părțile le au.
(6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.		
ARTICOLUL 127 Caracterul public al dezbaterilor Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege.		
ARTICOLUL 129		Reglementarea constituțională actuală prevede

<p>Folosirea căilor de atac</p> <p>Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.</p>	<p>Hotărârile judecătorești pot fi atacate, în condițiile legii.</p>	<p>posibilitatea atacării hotărârilor judecătorești doar de către părțile interesate și Ministerul Public, fără să acopere integral sfera celor îndrituiți să exercite căile de atac. Dispozițiile Codului de procedură penală se referă, spre exemplu, și la „persoane ale căror interese legitime au fost vătămate”.</p>
<p>ARTICOLUL 130 Poliția instanțelor</p> <p>Instanțele judecătorești dispun de poliția pusă în serviciul lor.</p>		
<p>SECȚIUNEA a 2-a Ministerul Public ARTICOLUL 131 Rolul Ministerului Public</p> <p>(1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.</p>	<p>Rolul Parchetului General</p> <p>(1) În activitatea judiciară, Parchetul General reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.</p>	<p>Ministerul Public reprezintă o structură fără ministru, redundantă cu Parchetul General. Denumirea de Minister Public conduce la ideea că face parte din Guvern, deci ar trebui să respecte regulile de constituire a acestuia, dar în realitate este condus de Procurorul General, desemnat în alte condiții.</p>
	<p>(1) Procurorii își exercită atribuțiile în cadrul unităților de procuratură constituite în condițiile legii.</p>	
	<p>(1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății, apără legalitatea, precum și drepturile, interesele legitime și libertățile persoanelor.</p>	<p>Modificarea propusă subliniază rolul Ministerului Public în ceea ce privește legalitatea, care dă conținut ordinii publice. Pe de altă parte, extinde sfera de protecție și cu privire la interesele legitime (alături de drepturi și libertăți). În al treilea rând, „protecția” nu se limitează doar la „cetățeni”, ci are în vedere „persoane” (adică inclusiv „apatrizi” și „persoane juridice”).</p>
<p>(2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.</p>	<p>(2) Parchetul General își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii organice.</p>	

	(2) Procurorii efectuează urmărirea penală, supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, sunt titularii acțiunii penale și exercită orice alte atribuții prevăzute de lege.	
(3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.	(3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.	Vezi comentariul de la legea organica
	(3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, în condițiile legii. Poliția judiciară funcționează în subordinea parchetelor.	Trecerea poliției judiciare în subordinea parchetelor este de natură să eficientizeze activitatea de urmărire penală.
	(3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată și barourile de avocați, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.	Se impune ca în situația în care statutul procurorului nu va mai fi acela de magistrat, pentru o egalitate de șanse a cetățeanului, în cadrul oricărui proces, activitatea acestora să se desfășoare deopotrivă pe lângă instanțe și barourile de avocați, înființate potrivit legii.
<p align="center">ARTICOLUL 132 Statutul procurorilor</p> <p>(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.</p> <p>(2) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.</p>	<p align="center">Consiliul Procurorilor</p> <p align="center">ARTICOLUL 133 Rolul și structura</p> <p>(1) Consiliul Procurorilor este garantul independenței justiției.</p> <p>(2) Consiliul Procurorilor este alcătuit din 12 membri, din care:</p> <p>a) 8 sunt aleși în adunările generale ale procurorilor și validați de Senat; 2 reprezentanți ai parchetului general, 2 reprezentanți ai CA, 2 reprezentanți ai Tribunalelelor, 2 reprezentanți ai Judecătoriilor.</p>	

	<p>b) 2 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, aleși de Senat; aceștia participă numai la lucrările în plen;</p> <p>c) ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție</p> <p>(3) Președintele Consiliului Procurorilor este ales pentru un singur mandat de un an, ce nu poate fi reînnoit , dintre procurorii prevăzuți la alineatul (2) litera a).</p> <p>(4) Durata mandatului Consiliului Procurorilor este de 4 ani.</p> <p>(5) Hotărârile Consiliului Procurorilor se iau prin vot secret.</p> <p>(6) Hotărârile Consiliului Procurorilor sunt definitive și irevocabile, cu excepția celor prevăzute la articolul 134 alineatul (2).</p> <p>ARTICOLUL 134 Atribuții</p> <p>(1) Consiliul Procurorilor îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției, și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot.</p> <p>(2) Hotărârile Consiliului Procurorilor în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta</p>	
--	--	--

	Curte de Casație și Justiție.	
<p align="center">ARTICOLUL 132 Statutul procurorilor</p> <p>(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.</p> <p>(2) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.</p>	<p>(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității și al imparțialității.</p> <p>(2) Procurorii sunt independenți și inamovibili.</p> <p>(3) Soluțiile procurorilor pot fi casate numai de către instanțele judecătorești.</p> <p>(4) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.</p>	
<p align="center">ARTICOLUL 132 Statutul procurorilor</p> <p>(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.</p> <p>(2) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.</p>	<p>(1) Procurorii sunt independenți, imparțiali, responsabili și se supun numai legii.</p> <p>(2) Procurorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile legii.</p> <p>(3) Propunerea de numire în funcția de procuror, precum și promovarea, numirea în funcție de conducere, transferarea, detașarea, delegarea și sancționarea procurorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.</p> <p>(4) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice de execuție sau de conducere din învățământul superior.</p> <p>(5) Statutul procurorilor este garantat.</p>	<p>Identitatea de statut între judecători și procurori este de natură să sporească eficiența sistemului judiciar, în interesul justițiabilului.</p> <p>Consolidarea statutului procurorului și eliminarea oricărei influențe politice în privința carierei acestuia sunt măsuri reclamate de practica actuală.</p>

<p align="center">ARTICOLUL 132 Statutul procurorilor</p> <p>(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.</p> <p>(2) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.</p>	<p>Procurorii, principiul legalității. Sub autoritatea ministrului de justiție sau procurorul general să fie și ministrul justiției pt a fi controlul ierarhic</p>	
<p align="center">ARTICOLUL 134 Atribuții</p> <p>(1) Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagiari, în condițiile legii.</p>	<p align="center">ARTICOLUL 134 Atribuții</p> <p>(1) Consiliul Superior al Judecătorilor propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor, cu excepția celor stagiari, în condițiile legii.</p>	
	<p>(1) Consiliul Superior al Magistraturii numește în funcție judecătorii și procurorii, cu excepția celor stagiari, în condițiile legii.</p>	
	<p>[Varianta 1] (1) Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor cu excepția celor stagiari, în condițiile legii.</p>	<p>Înlăturarea procurorilor din categoria magistraților, conduce în mod obligatoriu și la îndepărtarea tuturor prevederilor care îi vizează din legea fundamentală, aspecte privitoare la secția de procurori, ori procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>

<p>(2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot.</p>	<p>(2) Consiliul Superior al Judecătorilor îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au drept de vot.</p>	
	<p>(2) Consiliul Superior al Magistraturii numește în funcții de conducere judecătorii și procurorii, în condițiile legii.</p>	
	<p>[Varianta 1] (2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secția de judecători, în domeniul răspunderii disciplinare potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției și președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au drept de vot.</p>	<p>Înlăturarea procurorilor din categoria magistraților, conduce în mod obligatoriu și la îndepărtarea tuturor prevederilor care îi vizează din legea fundamentală, aspecte privitoare la secția de procurori, ori procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>
<p>(3) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	<p>(3) Hotărârile Consiliului Superior al Judecătorilor în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	
	<p>(3) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. Alineatul 3 se elimină.</p>	

Eliminarea tezei finale de la alin. (2), precum și a alin. (3) de la art. 134.		Pentru punerea în acord cu reglementarea propusă la art. 133.
(4) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, în realizarea rolului său de garant al independenței justiției.	(4) Consiliul Superior al Judecătorilor îndeplinește și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, în realizarea rolului său de garant al independenței justiției.	
	(4) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește și alte atribuții stabilite prin lege, în realizarea rolului său constituțional.	Constituția nu poate epuiza inventarul atribuțiilor Consiliului Superior al Magistraturii. Aceste atribuții trebuie limitate strict doar la rolul său constituțional, eliminându-se orice alte atribuții (ca, de exemplu, cele în materia magistraților asistenți, personalului auxiliar de specialitate ori altor categorii de personal).
	(4) Anual, președintele Consiliului Superior al Magistraturii, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Procuraturii Generale prezintă, în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, câte un raport privind activitatea instituției pe care o conduce.	
	<p style="text-align: center;">SECȚIUNEA a 4-a Inspekția Judiciară</p> <p style="text-align: center;">ARTICOLUL 134¹</p> <p>(1) Inspekția Judiciară este formată din inspectori judiciari, judecători sau procurori, numiți în condițiile legii, pentru un mandat de 6 ani.</p> <p>(2) Inspekția Judiciară este formată din Departamentul pentru judecători și Departamentul pentru procurori.</p> <p>(3) Inspekția judiciară este condusă de</p>	Pentru asigurarea autonomiei Inspekției Judiciare este necesară reglementarea sa distinctă, ca o componentă a autorității judecătorești.

	<p>un inspector șef, judecător, ajutat de 2 adjuncți.</p> <p>(4) Inspekția Judiciară exercită acțiunea disciplinară în cazul judecătorilor și procurorilor.</p>	
<p>TITLUL V Curtea Constituțională</p> <p>ARTICOLUL 142 Structura</p> <p>(1) Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției.</p> <p>(2) Curtea Constituțională se compune din nouă judecători, numiți pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit.</p> <p>(3) Trei judecători sunt numiți de Camera Deputaților, trei de Senat și trei de Președintele României.</p> <p>(4) Judecătorii Curții Constituționale aleg, prin vot secret, președintele acesteia, pentru o perioadă de 3 ani.</p> <p>(5) Curtea Constituțională se înnoiește cu o treime din judecătorii ei, din 3 în 3 ani, în condițiile prevăzute de legea organică a Curții.</p>	<p>(3) Trei sunt numiți de Parlamentul României, trei de Președintele României și Guvern, iar trei de Consiliul Superior al Magistraturii.</p>	<p>Modificarea propusă este menită să satisfacă exigențele impuse de separația și echilibrul puterilor în stat.</p>

Alte propuneri de reglementare	Motivele și/sau scopul reglementării
---------------------------------------	---

Secțiunea 3 / Consiliul Superior al Magistraturii / ar trebui să devină secțiunea 2	Pentru a se asigura o logică a reglementării, după organele care infaptuiesc justitia urmând să fie introduse organele care asigură independența acesteia.
Secțiunea 2 devine secțiunea 3	Pentru a se asigura logica reglementării.